

صحیفة الزهراء علیه السلام

[16] بدیهی است که زادروز و یا سال مرگ شخصیتهای بزرگ از نظر تحلیل شخصیت ایشان چندان مهم بنظر نمی‌رسد، آنچه از زندگانی افراد برجسته واستثنائی برای نسلهای بعد اهمیت دارد اینستکه بدانند آنان که بوده، چگونه زیستند، چه کرده‌اند، و چه اثری در محیط اجتماعی خود و پس از آن نهادند. دوران کودکی ایشان حضرت فاطمه (علیها السلام) در آغوش پر مهر مادرش حضرت خدیجه (علیها السلام) پرورش یافت، و از شیر پاک او که از منبع شرافت و نجابت و برداشتن و فداکاری سرچشمہ می‌گرفت تغذیه شد. دوران شیر خوارگی و ایام کودکی آن حضرت در محیط بسیار خطرناک و اوضاع بحرا نی صدر اسلام گذشت، مدتها از ایام کودکی ایشان در شعب ابو طالب سپری شد، در حدود سه سال طول کشید که آن حضرت به غیر از زندان سوزان شعب چیزی ندید. پس از آنکه پیامبر و بنی هاشم از تنگنای شعب نجات یافته و به خانه وزندگی خود مراجعت نمودند، مناظر زندگی جدید و نعمت آزادی برای ایشان تازگی داشت و شادمان و مسرور بود، اما افسوس که روزگار شادمانی آن حضرت دوامی نداشت، چرا که مادر مهربا نش خدیجه را از دست داد، و این حادثه روح حساس ایشان را افسرده نمود. اما هر چه محرومیت آن حضرت بیشتر می‌شد اظهار محبت پیامبر نسبت به ایشان فزو نی می‌گرفت، و در روایات وارد شده که رسول خدا تا صورت آن حضرت را نمی‌بوسید بخواب نمی‌رفت.
